

seancer eller lignende. Så langt har vi slet ikke været i det her spil. På den anden side ved jeg heller ikke, hvor interessant det ville være at danse kinddanc med beskæftigelsesministeren, men sådan kan vi jo have forskellige interesser.

Kl. 16.10

Der er én ting, der er helt klar ved det her forslag. Det er, at det er et af de få forslag, som beskæftigelsesministeren er kommet med, som udelukkende er drevet af ideologi. Der var et par enkelte i starten af ministerens embedsperiode, hvor der kom nogle ideologisk funderede forslag, som ligesom skulle knaldes af, for det havde man lovet vælgerne, og så skulle det være sådan, og ikke alting er gået lige godt.

Men så har der været sådan en rimelig pragmatisk periode, hvor man også har lyttet lidt til parterne. Så kommer man her med et forslag til strukturreformen på arbejdsmarkedet, hvor man i den grad har valgt overhovedet ikke at lytte til nogen som helst, som har forstand på det, men bare har sagt: Det er et led i vores ideologi, at vi skal have kommunaliseret arbejdsmarkedspolitikken.

Hvis man så spørger, om det er sådan, at arbejdsmarkedet er blevet kommunaliseret, er svaret: Nej, det er det ikke. Tværtimod overskrides arbejdsmarkedet stadig hurtigere de nye kommunegrænser, fordi der sker en stigende grad af pendling.

Nu gør man så bare det modsatte, nemlig at man frem for at have de her 40 AF-kontorer nu laver godt 90 lokalcentre. Det vil sige, at man fjerner muligheden for at kunne se ud over kommunegrænserne, at man fjerner muligheden for at kunne se et sammenhængende arbejdsmarked på regionalt niveau og på statsligt niveau.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at man er gået den her vej, bortset fra at jeg godt kan se det ideologiske i det, men hvis man ser det sådan ud fra en struktursammenhæng, ud fra, hvad der vil gavne arbejdsmarkedet bedst, er det i hvert fald ikke den fremgangsmåde, man skal tage fat i.

Både hr. Jens Vibjerg og hr. Jakob Axel Nielsen brugte en vending, som jeg tror hele Folketinget vil skrive under på, nemlig at der skal tages udgangspunkt i den enkeltes behov, altså den enkelte arbejdsløses behov, hvorefter man kommer med forklaringer om, at hvis en person, som f.eks. bor på Møn og pendler ind til København, bliver arbejdsløs, så skal den nye kommune nede omkring Møn sørge for job til vedkommende, som i øvrigt har sit arbejdsnetværk i Kø-

benhavn. Det er jo en fuldstændig ulogisk tankegang, at et lokalcenter skulle kunne gøre det, når man ikke har den sammenhæng, som man burde opbygge, men sådan er det nu engang. Det er også en af de væsentligste begrundelser for, at SF ikke kan støtte forslaget.

Vi har så i et forsøg på at rette en lillebitte smule op på et lillebitte hjørne af strukturreformen taget udgangspunkt i det, der står i § 6 i L 22, nemlig:

»Staten overvåger og analyserer i beskæftigelsesregionerne udviklingen på arbejdsmarkedet samt overvåger og følger op på statens og kommunernes beskæftigelsesindsats i jobcentrene med henblik på at sikre resultater og effekter af indsatsen.«

Det er det, som regeringen mener er vigtigt. Når jeg understreger det, er det, fordi jeg nogle gange her i forhandlingernes forløb har forsøgt at afæske regeringspartierne plus semiregeringspartiet en forklaring på, hvorfor man ikke i § 6, stk. 1, skal udvide sætningen med, at når man nu alligevel skal overvåge og analysere udviklingen på arbejdsmarkedet og man skal sikre effekterne af den indsats, der ligger i lovgivningen, skal det også gælde spørgsmålet om køn, alder, etnisk herkomst og fysisk formåen. Hvorfor vil man ikke tage den ligestillingsvinkel med ind, som er så ufattelig vigtig, og som har så ufattelig stor betydning?

Så bliver man fuldstændig tavs, eller også siger man som regeringspartierne ordførere: Det har jo ikke noget med strukturen at gøre. Så kan jeg spørge mig selv, hvorfor man overhovedet har § 6, hvor der udtrykkeligt står, at staten skal overvåge og analysere beskæftigelsesregionernes udvikling osv. osv.

Man skal jo lave arbejdet, man vil bare ikke specifikt sige, at vi ikke vil finde os i de forskelsbehandlinger, der er en kendsgerning i det her samfund, man vil ikke sikre en reel ligestilling, det vil man ikke skrive ind. Det havde været klogere at gøre det, og det tror jeg også ville være sket i andre sammenhænge.

Kl. 16.15

Nu har vi så stillet et forslag tiltrådt af Socialdemokratiet, Radikale og Enhedslisten, men frem for, som ministeren har gjort, at skrive en stil, som – erkendt – nok ville ligge på en 7-8 stykker, hvis man skulle bedømme den som en skolestil, burde ministeren under udvalgsbehandlingen have sagt: Hvorfor skal vi slås om noget, som er så åbenlyst indlysende? Ministeren kunne have sagt: Jeg overtager ændringsfor-